

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010067
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3718010067.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2018 prejednal odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

C.. W. I.,

nar. XX.X.XXXX v P., trvale bytom L., F. nábrežie č. XXX/XXX, živnostníka, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/32/2018 zo dňa 11. júla 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný C.. W. I. uznaný vinným z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. a), 127 ods. 1, 127 ods. 8 Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase vo večerných hodinách z 23.04.2015 na 24.04.2015, na izbe na chate V., B. pod C. č. XXX, okres G., kde bol na „terénnom pobyte“ s klientmi Resocializačného strediska V. deň, n. o. Y. cesta XXXX, Galanta, v ktorom bol zamestnaný ako psychológ a počas pobytu mal vykonávať dozor nad klientmi, potom čo požil alkoholické nápoje spolu s maloletými osobami - klientkami uvedeného zariadenia, a to s maloletou R. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola na základe uznesenia o predbežnom opatrení vydaného Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 11 PPOm/2/2015 zo dňa 20.03.2015 dočasne zverená do starostlivosti Resocializačného strediska V. deň, n. o. N., s maloletou V. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bolo na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen, pod sp. zn. 13P/39/2014 zo dňa 15.01.2015 nariadené výchovné opatrenie s umiestnením do Resocializačného strediska V. deň, n. o. N. a s maloletou D. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bolo na základe rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 21 P/65/2014 zo dňa 09.09.2014 nariadené výchovné opatrenie s umiestnením v Resocializačnom stredisku COR centrum n. o. Badín, odo dňa 25.11.2014 umiestnená do Resocializačného zariadenia V. deň n. o. v N., vykonal mimomanželskú súlož s maloletou R. L., nar. XX.XX.XXXX a s maloletou D. M., nar. XX.XX.XXXX, taktiež maloletú V. L., nar. XX.XX.XXXX sexuálne zneužil iným spôsobom, a to tak, že potom čo sa navzájom vyzlečení obchytkávali, bozkávali na rôzne časti tela, došlo k pohlavnému styku horeuvedených maloletých osôb s W. I., kedy v rôznych sexuálnych polohách opakovane došlo k vniknutiu pohlavného údu obvineného do vnútorných pohlavných orgánov mal. R. L., nar. XX.XX.XXXX a mal. D. M., nar. XX.XX.XXXX a k análnemu styku s mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX, pričom počas mimomanželskej súložie a inými spôsobmi sexuálneho zneužívania došlo u neho k výronu semena.

Bol za to odsúdený podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. j), l), n) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 32 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podmienenčne odložený podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. za súčasného uloženia probačného dohľadu na dobu 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol obžalovanému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. bola obžalovanému uložená aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať klinické a poradenské psychologické služby a povolanie psychológa a výchovného poradcu na dobu 2 rokov.

Podľa §§ 73 ods. 1, 2 písm. d), 74 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomne odvolania prokurátorka a obžalovaný cestou svojho obhajcu.

Odvolanie prokurátorky bolo podané proti výroku o treste odňatia slobody v neprospech obžalovaného. Prokurátorka uložený trest odňatia slobody nepovažuje za zákonný, najmä z pohľadu toho, že tento je v rozpore s účelom trestu a generálnou prevenciou, pričom ide o primárnu zásadu ochrany spoločnosti nielen pred páchatelom, ale aj pred ostatnými členmi spoločnosti. Popri osobe obžalovaného súd neprihliadol aj na závažnosť konania obžalovaného, keď z jeho pracovného zaradenia vyplývala povinnosť chrániť a rešpektovať práva maloletých osôb, ich riadny vývoj, vrátane práva na zdravý morálny a sexuálny vývin. V ďalšej časti odvolania prokurátorka poukázala na účel zariadenia V. deň, n. o., N., keď v rámci resocializačného programu mala byť klientom tohto zariadenia (najmä drogovovo závislé osoby) zo strany zamestnancov poskytnutá psychoterapia, psychologická a zdravotná starostlivosť, ako aj vzdelávanie. Prokurátorka taktiež poukázala na úlohu obžalovaného ako psychológa v tomto zariadení. Súčasne prokurátorka poukázala aj na okolnosť v podobe odobratia akreditácie tomuto zariadeniu, vrátane medializácie dlho pretrvávajúcich problémov v tomto zariadení. V tejto súvislosti uložený trest odňatia slobody nespĺní svoj účel vo vzťahu k iným odborným zamestnancom poskytujúcim starostlivosť o maloleté deti, v záujme ich ochrany pred možným sexuálnym zneužívaním. Prokurátorka uviedla, že hoci obžalovaný urobil pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine, v priebehu celého prípravného konania trestnú činnosť popieral a z tohto dôvodu muselo byť vo veci vykonané rozsiahle dokazovanie. Napokon prokurátorka poukázala tiež na to, že spoločnosť má právo očakávať aj morálne odsúdenie páchatela uložením prísnejšieho, teda nepodmienečného trestu odňatia slobody. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení trestu odňatia slobody nepodmienečne obžalovanému podľa §§ 202 os. 1, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Výroky o treste zákazu činnosti a ochrannom protialkoholickom liečení navrhla ponechať bez zmeny.

Odvolanie obžalovaného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu smerovalo tiež proti výroku o uloženom treste odňatia slobody. Obhajca poukázal na to, že pri použití § 38 ods. 3 Tr. zák. došlo u obžalovaného k zníženiu hornej hranice trestu odňatia slobody o 1/3, t. j. na 40 mesiacov. Súd prvého stupňa pritom konštatoval poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., pričom obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a posudky z miesta bydliska a pracoviska sú pozitívne. Toto platí aj 3 roky od spáchania trestného činu. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere v hornej polovici upravenej trestnej sadzby sa preto javí ako neprimerane prísne. Uloženie trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby sa javí ako primeranejšie. Uložený trest zákazu činnosti pritom eliminuje akúkoľvek možnosť, aby obžalovaný v uvedenej trestnej činnosti mohol pokračovať.

Z písomného vyjadrenia prokurátorky k odvolaniu obžalovaného vyplynulo, že prakticky z dôvodov, pre ktoré podala odvolanie v neprospech obžalovaného, navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

V písomnom vyjadrení obžalovaného cestou svojho obhajcu k odvolaniu prokurátorky nad rámec vlastných dôvodov odvolania, obžalovaný uviedol, že od spáchania prečinu vedie riadny život a narodilo

sa mu ďalšie dieťa. V priebehu trestného stíhania jeho rodina musela čeliť enormnému tlaku médií, ktorých zaujímalo, kedy manželka podá návrh na rozvod. Uviedol tiež, že po určitom čase v práci zistil, najmä pri konfrontácii s klientmi, že ide o nekonečný boj, v ktorom nemôže byť nikdy úspešný. Túto situáciu nezvládol a začal ju riešiť alkoholom. Dokonca tu uviedol, že niektoré klientky uzavierali stávky na to, ktorá z nich sa ako prvá „vyspí“ s tým ktorým vychovávateľom. Klientky predmetného zariadenia mali sexuálne styky aj v iných prípadoch, čo dokrešľuje situáciu v tomto resocializačnom stredisku. Navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhli prítomné strany v konaní svojim odvolaniam vyhovieť a odvolanie protistrany zamietnuť. V podrobnostiach zotrvali na písomných dôvodoch svojich odvolaní a vyjadrení.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytykáaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátorky prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste odňatia slobody, úvodom uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. Vo vzťahu k tomuto výroku súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal potrebné dokazovanie tak, aby v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, ktoré vo výroku o treste použil, mohol o treste odňatia slobody správne a zákonne rozhodnúť. Súd prvého stupňa primárne správne zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré svojím pomerom môžu mať vplyv na trestnú sadzbu uvedenú v Osobitnej časti Trestného zákona. Senát odvolacieho súdu sa pritom stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa o priznaní troch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. (vedenie riadneho života, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti). Použitie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. (prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností) o znížení hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3 je tiež správne.

Z pohľadu potrieb najmä nápravy a prevýchovy obžalovaného, senát odvolacieho súdu poukazuje najmä na to, že obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody za prečin, ako najmiernejší druh trestných činov, pričom obžalovaný pred spáchaním trestného činu (ako aj po ňom) viedol riadny život. V takýchto prípadoch ukladanie trestu odňatia slobody nepodmienečne by malo byť len výnimočné. Do popredia sa tu dostáva možnosť použitia alternatívnych trestov nespojených s obmedzením osobnej slobody páchatel'a. Znamená to, že v prípadoch, kedy na páchatel'a prečinu doposiaľ nebolo pôsobené žiadnymi trestnými sankciami, výchovný, alternatívny trest má mať jednoznačne prednosť.

K jednotlivým vytykaným chybám v odvolaniach, uvádza ďalej senát odvolacieho súdu nasledovne:

1) Nemožno prisvedčiť názoru obžalovaného prezentovaného jeho obhajcom v tom, že by výmera uloženého trestu odňatia slobody bola neprimerane prísna. Je síce faktom, že obžalovanému boli priznané tri poľahčujúce okolnosti, v ktorých je zahrnuté aj to, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život. Na druhej strane, ale skutkovo nemožno prehliadnúť, že obžalovaný protiprávne konal voči až trom poškodeným, čo v iných prípadoch je posudzované dokonca aj ako osobitný kvalifikačný znak - závažnejší spôsob konania - §§ 138 písm. j), 127 ods. 12 Tr. zák.

Taktiež nemožno prisvedčiť názoru obhajcu v tom, že vzhľadom na zníženie hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3 z 5 rokov na 40 mesiacov, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody len 8 mesiacov pod hornou hranicou trestnej sadzby. Pri znížení hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. o 1/3, ak sadzba odňatia slobody uvedená v Osobitnej časti Trestného zákona je 1 rok až 5 rokov, sa znižuje horná hranica na 44 mesiacov, teda nie ako to uvádzal obhajca v

odvolaní. Obžalovanému bol teda uložený trest odňatia slobody jeden rok pod zníženou hornou hranicou trestnej sadzby.

2) K odvolaniu prokurátorky uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým nemožno v plnom rozsahu prisvedčiť jej opakovaným argumentom v tom, že bolo zasiahnuté do výchovy maloletých poškodených v sexuálnej oblasti. V zmysle Trestného zákona sa síce poškodené v čase činu považovali za deti, pričom aj skutková podstata trestného činu podľa § 202 Tr. zák. hovorí o dieťati a nie o maloletom. Podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. sa však pre potreby Trestného zákona za dieťa považuje osoba mladšia ako 18 rokov. V osobách poškodených detí pritom v čase činu u dvoch išlo o deti vo veku 17 rokov a jednej poškodenej do 18. roku jej veku chýbalo ani nie 2 mesiace. Z pohľadu následku na poškodených tohto trestného činu, na ktorý významne v neprospech obžalovaného poukazovala prokurátorka, pritom nepochybne je rozdiel, keď sa poškodené takto už priblížili k vekovej hranici, kedy by konanie obžalovaného už ani nezakladalo znaky skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej pokiaľ prokurátorka v odvolaní namietala, že súd prvého stupňa neprihliadol na závažnosť konania obžalovaného, keď z jeho pracovného zaradenia vyplýva „ochrana“ maloletých, s touto vytýkanou chybou sa tiež odvolací súd nestotožnil. Okolnosť, že všetky tri poškodené deti boli zverené do starostlivosti obžalovaného a pod jeho dozor, je zákonným znakom skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Preto na túto okolnosť nemožno znovu prihliadať pri rozhodovaní o treste.

Len pre úplnosť je k tomu potrebné uviesť, že ak by nebol naplnený tento zákonný znak (zverenie, dozor) súlož obžalovaného s poškodenými, ani iný spôsob sexuálneho styku by vzhľadom na vek poškodených nebol ani trestný čin podľa Trestného zákona (poškodené boli staršie ako 15 rokov).

Senát odvolacieho súdu taktiež nie je toho názoru, že len trest odňatia slobody nepodmienečne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. Takéto morálne odsúdenie v sebe zahrňuje každý zákonný a primeraný trest uložený súdom. Na tomto názore senátu odvolacieho súdu nemení nič ani okolnosť, že predmetnému resocializačnému stredisku, ako aj tejto prejednávanej veci bola venovaná „zvýšená mediálna“ pozornosť. Práve naopak, súd musí byť nezávislý, nezaujatý a nestranný. Po rekonštrukcii trestného práva od 1.1.2006 už je preto aj výslovne oddelený od iných štátnych orgánov, vrátane orgánov činných v trestnom konaní. Súd zároveň musí „odolávať“, hoci aj zvýšenej mediálnej pozornosti k prejednávanej veci a nesmie k tejto prihliadať v prospech ani neprospech páchatel'ov.

Súčasne je senát odvolacieho súdu toho názoru, že v tejto veci ani nejde o taký prípad, kde záujem generálnej prevencie by mal významne prevýšiť nad záujmom individuálnej prevencie. Z vyjadrenia obžalovaného pritom vyplynulo, že už samotné vedenie trestného stíhania viac ako 2 roky, ktorého vedľajším „produktom“ bola aj spomínaná mediálna pozornosť, malo svoj nielen negatívny, ale zároveň aj výchovný účinok. Senát odvolacieho súdu sa ani nestotožnil s názorom prokurátorky, že by uložený trest odňatia slobody takmer 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky, probačným dohľadom a uloženými probačnými povinnosťami, vrátane uloženého trestu zákazu činnosti vykonávať povolanie, pre ktoré obžalovaný absolvoval vysokú škodu, by nemali byť dostatočne „odstrašujúcimi“ trestami pre iných členov spoločnosti.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolania prokurátorky a obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.